

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΘΕΑΤΡΩΝ ΜΑΣ Η "ΑΝΑΔΥΟΜΕΝΗ,"

Εις το Κυβέλειον ανεβιβάσθη την προηγουμένη εβδομάδα από τον θίασον των Νέων η τρίπρακτος κομεντί του έκλεκτου συνεργάτου μας κ. Γογγ. Ξενοπούλου η «Αναδυομένη». Το έργο γνωστόν από το δρώνυμον μυθιστόρημα, από το όποιον και διεσκευασθή, στηρίζεται επάνω στον έρωτα δύο νέων προς την ίδια κόρη, με την οποία τούς φέρνον σ' έπαφθ, άκριβώς για να αγαπήθ' η ένα από αυτούς και να τούς παντρεύουν στο τέλος. Την νέα την κατακτά ο μικρότερος, που ποθεί το σώμα της, την αγαπά όμως και ο μεγαλύτερος, που την λατρεύει για την ψυχή της και που αυτόκτονει στο τέλος μη μπορώντας να ζήσει χωρίς αυτήν.

Όπως τα περισσότερα έργα του κ. Ξενοπούλου έτσι και η «Αναδυομένη» έχει γοργό και ένδιαφέροντα διάλογον, που συγκρατεί διαρκή την προσοχή του θεατού. Άρτιον σκηνηκώς το έργο, εξηλίσσεται φυσικότητα μέχρι της τετάρτης του πράξεως που τελειώνει τόσο τραγικά. Έν όλλοις η «Αναδυομένη» άρσεν και συνεκέντρωσε στο Κυβέλειον πολύν και έκλεκτον κόμον, όστις καταξιοκρότησε τον συγγραφέα.

Η δ'ις Παπαδάκη στον ρόλον της νέας φυσικότη, γεμάτη δροσιά και χαρά. Επίσης με πολύ φυσικότητα έπαιξε η κ. Παπαδοπούλου, στο ρόλο της γιαγιάς, όπως και ο κ. κ. Μουσούρης και Πλουτής, Παντόπουλος και Κοντογιάννης.

Η δ'ις Άννα Σταυρίδου στον μικρόν της ρόλον χαριτωμένη και πολύ-πολύ ευχάριστος, έτσι που να διδή πολλές έλπίδας για το μέλλον.
Μ. Παπανικ.

ΧΑΡΤΙΝΟ ΑΓΑΛΜΑ

Στην προσοχή έκθεσι της Γλασκώβης, προαναγγέλλεται ένα κατ' έξοχην ένδιαφέρον έκθεμα. Πρόκειται περί των άποκαλυπτήρων που πρόκειται να γίνων για ένα κολλοσιαίο άγαλμα του βασιλέως της Άγγλιας, το όποιο εινε κατασκευασμένο έντελώς από πεπισμένο χαρτί.

Το άγαλμα αυτό, το όποιο φέρεται ως θύμια τέχνης και κομψότητος, έχει ύψος 8 μέτρων και βάρος περίσσοτερο από 35 χιλιάδες όκτώδων l...

Ό κατηγορούμενος χλωμός, και άδύνατος... Η φελακή του ειχε καταστρέψει την ύγεια... Ήταν άγνώριστος... Και όμως l... τίποτα δεν ειχε θελήσει να πη...

Η δίκη άρχιζει... Διαβάσουν το κατηγορητήριον και ίρχιζει η εξέταση των μαρτύρων... Την στιγμή που εξέτάζεται ο πρώτος μάρτυς, άκούγεται μία δυνατή βουή από την είσοδο... Άκούσθουν φωναι και άντεγχιλήσεις...

Ό ποόεδρος κτωπάει το κουδοϊνι.
— Ήσυχία, παρακαλώ...

Οί φωνές όμως έξακολουσθουν έντονώτερες. Ένας κλητήρ του δικαστηρίου διασχίζει το πλήθος του άκρατηρίου και προχωρεί προς τον ποόεδρον έχχειρίζων εις αυτόν ένα μικρόν φακελλον έπιστολής.

— Η κυρία αυτή έπιμένει να μη μέσα... Λέγει πως εινε η κυρία Φερριέ...

Ό ποόεδρος άνοίγει το φακέλλο και διαβάζει την κάρτα : « Η κυρία Γουσταύου Φερριέ...

Διστάζει, κάτι πηγαίνει να πη... Άλλά την στιγμή αυτή μία κυρία κοιμηή, άλλά με πολύ ταραγμένη μορφή προχωρεί άνάμεσα από το πλήθος...

Ό κατηγορούμενος την άντικρίζει... τα μάτια του λάμπουν... εινε τόσο δυνατή η ταραχή του όστε δεν μπορεί να συγκρατηθί στα πόδια του... Πέφτει λιπόθυμος επάνω στα χέρια των φρουρών που τον περιστοιχιζουν.

— Έγώ ειμαι το θύμα... φωνάζει η Λεωνώρα... Ό Γουσταύος συνέρχεται.

— Γουσταύε l!
Η δίκη διακόπτεται... Ό κόσμος κρατάει την άναπνοή του...

Η Λεωνώρα πέφτει στην άγκαλιά του άνδρος της... Έκείνος όμως δεν άντέχει περισσότερο. Άνοίγει λίγο τα μάτια του... μ' άμέσως τα ξανακλείνει... Προσπαθει ν' άρθώσθ ίδονα Λεωνώρα... άλλά καθίσταται άδύνατος...

Πέφτει κι πάλι άναίσθητος...
— Ένα γιατρό... φωνάζει ο δικηγόρος του l

Η Λεωνώρα τον κρατεί στα χέρια της...
— Γουσταύε l!... Έγώ... Έγώ... η Λεωνώρα l!

Καμμά άπάντηση...
Ήταν νεκρός... Η μεγάλη αυτή χαρά, αυτή η δυνατή και άνέλπιστη εύτυχία, ύστερα από μία τέτοια σοροή γεγονότων και περιστάτικων, του ειχαν φέρει το θάνατο...

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Σ. Κ.

Φυσιογνωμία καλύγλυπτος σάν φιλιτινεία «Καμέ» σιλουέττα περίκομη, ντύσιμο έκτάκτως έπιμελημένο, το διακρίνει καλαισθησία και κοκετταρία, και έπομένως η έμφάνισις της σε έκλεκτές δεξιώσεις, εινε λίαν διακοσμητική. Τύπος που δεν διασαφηνίζεται εύκολα, άρέσκειται σε κοσμικές συγκεντρώσεις για ένα ώρισμένο χρονικό διάστημα, ξαφνικά άποσύρεται, προσυλιτιζομένη από την άπολαυστική ήσυχία του «χόμ» μεταξύ ενός τερπνού βιβλίου και μιάς παρτίδος ρσιμ με την προσφιλή της μητέρα. Ίδιαίτερον χαρακτηριστικόν της άνωτέρας έκλεκτής δεσποινίδος άποτελεί η καταπληκτική μεταλλαγή της φυσιογνωμίας της, (σε σημείον που θα έξηλοτυπούσεν και ο πλέον φαιδρός μεταμορφωτής). Σύμφωνα με την διάθεσί της και το κέφι της, η την σκεφιά της άλλαζει σε βαθμό όστε να εινε δύσκολον να την άναγνωρίσετε, και άλλοτε την έκλαμβάνετε ως παιδίσκην, άλλοτε παρουσιάζεται υπό τύπον και μορφήν γοητευτικής γυναικός, και άλλοτε ως άπροσπέλαστη σκεπτικίστρια.

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μία έξαιρετική ευχάριστη βραδεία υπό «ταράτσον-πάρτυ» παρά τῷ κ. και τῇ κ. Γ. Μακκά. Οί οικοδοσπόται με την διακρίνουσαν αυτούς έξαιρετικήν φιλοεσνίαν έπερικουτύνον τούς κεκλημένους των, μεταξύ των όποιων ήσαν κ. και κ. Αι. Φωτιάδη πολύ θελκτική συνομιλίτρια με τουαλέττα χαριτωμένη μουσελίνα ρόξ-σικλαμην έμπριμ σε φόντο μονόχρωμο λιμπερτί ρόξ-σικλαμην, κ. και κ. Φραντζή, τουαλέττα βαθύχρωμος, Σερ Σίμσον της Έπιτροπής Άποκαταστάσεως, κ. Λέων Μακκάς, κ. Άλεξ. Σκούφης, κ. Ε. Περόγλου τουαλέττα κομψήν βαθύχρωσον, κ. Φωστηροπούλου τουαλέττα μαύρην, δις Φωστηροπούλου μία φυσιογνωμία πολύ ένδιαφέρουσα, τουαλέττα μαύρη έμπριμ κίτρινη, κ. Δ. Θεοδότου δις Χασοιά τουαλέττα μαύρη, κ. Ν. Κορματάτος, δις Χρυσογέλου κομψήν τουαλέττα λευκήν και ρόξ, κ. Τροποτός.

— Μία ωραία χορευτική έσπερις παρά τῷ κ. και τῇ Άθ. Ρετοίνα.

— Άκαταγώνιστον τρίο εύμορφιάς η κ. Νπόταση, κ. Χ. Ζαλοκώστα, κ. Δ. Ρεσίνα.

— Σύνολον τουαλεττων έξαισιον, ίδια πολύχρωμα φανταστικα λουλούδια μώβ, ρόξ, κίτρινα, πράσινα, άσπρα, κόκκινα.

— Μερικαι έμφανίσεις γίνονται άφορηθ θυμαστικων κρίσεων όπως η κ. Δ. Μαλαμιδή τουαλέττα μωβ, δις Δ. Καλλέρη τουαλέττα φραμπούζ, δις Ξύδη, κ. Στ. Φωτιάδη τουαλέττα ρόξ, κ. Δ. Φωτιάδη μαύρη ζωρζέτ με κρόσια.

— Την παρελθούσαν Τρίτην έκλεκτή συγκέντρωσις παρά τῷ κ. και τῇ κ. Ν. Νικολαίδη, υπό τύπον γάμον-πάρτυ θαύμα ιδέσθαι η δις Ν. Νικολαίδη με τουαλέττα παριζιάνικη, τελευταίας ώρας, από είδος βελούδο τερζέ σε χρώμα πράσινο είδος βέστας και φουστας.

— Μεταξύ των κεκλημένων ήσαν κ. και κ. Δ. Άποστολίδη τουαλέττα μωβ έμπριμ, κ. και κ. Δημαρά τουαλέττα από κρέμ άθηναικό σε χρώμα μπιζελιού, δις Μεταξά πολύ εύμορφη με τουαλέττα από σιφών μορογγι και βελούδινο μαντί είδος βέστας στην αυτήν άπόχρωσιν, κ. Σκαναβή τουαλέττα ιδιότυπον μεξέ κρεπαγιών πλισε και βέστα βελούδινη γαρνιρισμένη με λεπτή γούνα, όμοίχρωμη, καστόριον καπέλλο μεξέ με μπόρ μάλλον φαρδύ, δις Δ. Σκαναβή τουαλέττα αίθερεια από κρέμ ματζόνκα ρόξ-σάντε καπέλλο βελούδινο ρόξ με μπόρ μάλλον μεγάλο, δις Νικολαίδη τουαλέττα παριζιάνικη από κρέμ-ντε-σιν κασάνδ άνοικτό, καζάνα από μεταξωτό «κοτλέ» σε δυο τόνους καφέ, γροβάτα από γούνα όμοίχρωμη, καστόριον καπέλλο στην αυτήν άπόχρωσιν με τεπέ πολύ ψηλό, δις Πουλοπούλου τουαλέττα σικ ροζάτη σιφών.

— Και οί κ. κ. Δ. Νασιλειάδης έξ Άλεξανδρείας— έξαιρετικώς σαμπίν χοροδ— κ. Σκαναβης, Φορέστης, Ν. Νικολαίδης, Άποστολίδης, Γ. Άργυρόπουλος, Γεωργιάτης, Δημητριάδης, Πουλοπούλος κ. ά.

— Την παρελθούσαν Πέμπτην άπαρτία κοσμικων τύπων εις το Παριγιόν ρόξ. Αι περισσότεραι κυριαί παρ' όλο το κροθ ειχαν προσέλθη με τουαλέττες άραχνούφαντες έξωμες, μεταξύ των όποιων μερικαι λίαν πασαριώδεις υπό έθωφιν χρυσών και άργυρών ύφασμάτων και γαρνιρισμένον με στράς πέρες κ. ά.

— Αι πλέον κοκετικες έμφανίσεις ήσαν και αι άπλούτερα, ντυμίνες, μονόχρωμες μουσελίνες, η κρέμ-ματος, ζωρζέτ και μερικες θαυμασιες βελούδινες, όπως η δις Νατάσα Βελλίνη έξ Ρουσίας, με φόρμα χαριτωμένο από βελούδο μορογγι που έσχηματίζην η πλάτη μπουφάν λίαν καταφανές και η φοίστα άποτελείτο από δυο βολάν το ένα βελούδινο και το άλλο σιφών σ' ένα τόνο πλέον ζωρζο. Το κομψό μοντέλλο κατέληγεν σε πάντα άπο στράς και πέρες όμοίχρωμες, μαντώ από ένα είδος ύφασμα σάν βελούδο γαρνιρισμένο με γούνα ρεγκοντέν.

— Άλλη καλαισθητος τουαλέττα άνήκων εις την κ. Χατζηλαζάρου από κοε-ρομαιν ρόξ ζωρζο έν συνδυασμῷ βελούδου όμοιχρώμου, κ. Νασού τουαλέττα μωβ-ρόξ ζωρζέτ, κ. Πετροκοκίνου ζωρζέτ μορογγι σε κοίτη ιδιότυπη και έντελώς μόδερνα δις Μακκά τουαλέττα κομψοτάτη μπλε περβάνς.

Η Μονταίν